

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.
Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Kézdivásárhely, 1902. szeptember 25.

Csütörtök.

XXI. évfolyam m. 76. szám.

Felelős szerkesztő: Vajna Károly.

Kiadó laptulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

Előfizetési árak:

Egész évre 10 korona Fél évre 5 korona.
Negyedévre 2 korona 50 fillér.
Egyes száma ára 10 fillér.

A lap szellemi részét illető közlemények, Vajna Károly szerkesztőhöz, az előfizetési és hirdetési pénzek Ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájába küldendők.

Hirdetmények díja:

4 ha. áb. sz. díjsorért, vagy annak helyéért 10 fillér.
Hivatalos- és érvesi hirdetések külön díjtétel szerint.
Nyílttér sora 30 fillér.
A hirdetések s nyíltterek díja előre fizetendő.

A kiegyezés mai állapota.

Széll Kálmán miniszterelnök kedden Bécsbe érkezett s ott folytatja osztrák kollegáival a kiegyezés és a vámtarifa körüli tárgyalásokat. Ezen a tanácskozáson mindkét részről a szakminiszterek is részt vesznek, mert a két kormány álláspontjai közti eltérések most már tudvalevőleg részletkérdésekre vonatkoznak. A báltérben pedig az ausztriai pártok kellő zajjal jelentkeznek már. Körber gondja, hogy ezekkel mikép fogadtatja el a kiegyezést, ha a magyar kormányval meg tud egyezni. A csehek harcizás lármájára a német pártok sajtója tartózkodással felel. Intik a cseheket, hogy a kiegyezés ügyét ne gabajítsák össze a belpolitika zavaros kérdéseivel. Igazuk is van a német pártoknak ebben, bár a maguk dolgaiban ők sem alkalmazzák ezeket a jó tanácsokat. Az osztrák parlament zavaros állapotait még bonyolultabbakká tenni az a szerencsétlen politika, ha a németek és csehek közti viszály vitás kérdései és vámkérdések, az állategészségügyi rendszabályok, a magyar czinletek és fiókraktárak megadóztatása s hasonló kiegyezési kérdések közt természetellenes junktimot akarnának teremteni.

Az ausztriai állapotok indokoltá teszik a tartózkodást, melylyel komoly politikai körünk a kiegyezés kérdéseivel szemben ez időszerint még viselkednek. Nem sok reménnyel kecsegtet az sem, hogy osztrák kormánykörökben a Reishsrath felosztatását emlegetik azzal az eshetőséggel szemben, ha a csehek vagy a nagynémetek megobstruálják a kiegyezést. Ez a hiresztelés ugyan némileg kijózanítólag is hatott a felhevült pártszenveldélyre, de a láz hamarosan megújulhat a Lajthán tul.

Magyarország minden eshetőséggel szemben Széll Kálmán formulája alapján áll. Ez a formula biztosítja leghelyesebben érdekeinket és jogainkat. És legfontosabbnak a formulában éppen a határidők kérdésének megoldását tartjuk. Széll tudvalevőleg a külföldi kereskedelmi szerződések lejáratainak határidejét, az 1907-ik év végét összefüggésbe hozta a vámtarifa és a kiegyezés lejárataival. Az egybeeső határidők hatása sokkal jelentősebb gazdasági életünkre, mint aminőnek felületes itélettel hinnők. Ha a mostani év végéig nem jött létre az új kiegyezés, a külfölddel az 1907. év végén tul terjedő hatályu kereskedelmi szerződések nem köthetünk. Ennek gyakorlati eredménye

azután az lehet, hogy ha a jelenleg Széll formulája alapján 1907-ig érvényben levő vámközösség 1907-ben felbomlik, a külföldi szerződések tekintetében is szabad kezünk van s érdekeinket új vámtarifában nemcsak Ausztriával, hanem a külfölddel szemben is teljes vámpolitikai önállósággal érvényesíthetjük. Szóval az önálló vámterületet éppen Széll ilyen gondoskodása folytán valójában felállíthatjuk, ha a viszonyok alakulása azt szükségessé teszi. Ezért lehetünk ijedt kapkodás nélkül nyugodt szemlélői az osztrák színjátéknak.

M. H.

A képviselőház új ülősszakának megnyitása.

A képviselőház második ülősszakát október 8-ikán az új képviselőházban nyitják meg. A megnyitás nem történik különös ünnepélyek között részint azért, mert 1896-ban az új országház felavatása már rendkívüli ünnepély keretében megtörtént, részint azért, mert nagy ünnepély rendezésére már nem lesz idő, kisebb fajta ünnep rendezéséből pedig nem kellene összehasonlítás származni az 1896-ik év június 8-ikán tartott ünnepélyvel.

Az adóreform. Lukács László pénzügyminiszter a képviselőházban körülbelül október 12-ike és 15-ike közt betérjeszti az 1903. évre szóló költségvetési javaslatot. Az ezzel kapcsolatos expozéjának egyik jelentős része az adóreform eddigi munkálatairól való beszámolás lesz.

A költségvetés és az állami beruházások. Az 1903. évi állami költségvetés összeállításának munkája közeledik a befejezéshez. Habár a jövő évi költségvetés előkészítési munkálatal az idén több időt vettek is igénybe, az mégis a rendes időben elkészül és a képviselőház első ülőssének egyikén, a múlt évi zárszámadásokkal együtt be fogják nyújtani a képviselőházhoz. A, hogy az állami beruházásokról szóló törvényjavaslat most-e, vagy pedig csak később lesz-e benyújtva, aziránt még döntés nem történt, mert a pénzügyminiszter az alkotandó törvényjavaslattal most foglalkozik.

A kiegyezés. A magyar és osztrák kormány kedden, szeptember 23-án Bécsben tanácskozásait tovább folytatja a vámtarifa tárgyában, melynek még fontos részei, különösen a textilvámok, ezek között pedig legelső sorban a gyapottárak vámai, továbbá a mezőgazdasági gépek váma várnak elintézésre, azért alig várható, hogy a legközelebbi tárgyalások a teljes megegyezést eredményeznek a két kormány között. Újabb tárgyalások válnak majd még szükségessé, hogy a teljes megegyezés létrejőjön. Ennek dacára erősen tartja magát az a nézet, hogy a megegyezés sikerül a két parlament összeülése előtt.

Képviselő jelölés. A szászrégeni kerület felső járásának választói Topliczán értekezletet tartottak, amelyen Urmánczy Nándor volt főispáni titkárt, topliczai nagybirtokost jelölték képviselőnek.

Nemzeti ideálok.

A Kossuth-ünnepségek imponáns lefolyása voltak az egész országban s főként a fővárosban. Minden magyar ember szívén jól esett tapasztal

nia, hogy a magyar nemzet fiai hálásak jötevéik iránt és megbeszélnek a nagy férfiak emlékét. Ez a nemzet érzékű, ép, egészséges eszű és politikailag érett. Minden tényező ennek a nemzetnek életrevalósága mellett bizonyít. Ez az örvondetes tapasztalat a Kossuth-ünnepségek legszebb erkölcsi eredménye.

Persze volt egy kis lármá, egy kis erőszakoskodás is itt-ott, de mindez nem rontja le a Kossuth-ünnepségek komoly szépségét és erkölcsi nagy jelentőségét. Ha az utózat mozgósítják, biz abba beleverődik mindenféle elem, amelyeket azután nehéz korában tartani, ellenőrizni. Hisz a nagy folyók hordoznak legtöbb piszkot magukkal, de ezek viszik ám a nagy hajókat is és kiszámíthatatlan hasznokat hoznak az országnak, amelyet folyásukkal átszelnek.

Nemzeti ünnep lett Kossuth Lajos születése századik évfordulójának napjából és derék dolog volt ezt a napot megszentelni. Az embernek érzi és erkölcsi igényei vannak és akkor boldog az ember, hogyha ezen kettős természetének minden igénye egyformán ki van elégítve. Sőt éppen ezen kétféle igényeknek összehangzatos kielégítése szerzi meg a nyugalmat, a békét és okként a békés fejlődésnek feltételeit egyes országoknak.

Ugyan boldog lehet-e egy ország, amelyben nincs gondolat- és vélemény szabadság s ahol megbüntetik az embert, ki fennhangon gondolkodik és ez nem tetszős a hatalom kezelőinek? Boldog lehet-e egy ország, melyben üldöznék, mellőznek, háttérbe szorítanak egyeseket a vallásuk, a vallási meggyőződésük miatt? Bizony ilyen ország boldog nem lehet, ha különben még annyi földi javakban bővelkedik is a lakosság, még ha tejjben-vajban uszik is.

Hisz a világtörténelem, a vallásüldözések példái mutatják, hogy Angliából, Németalföldről, Franciaországból egész nagy emberrajok felkerekedtek és kivándoroltak csak azért, mivel vallási meggyőződésüket nem követhették. Ezért üldözéseknek voltak kitéve. Ott hagyták inkább ősi hazájukat, ősi földjeiket, vagyonukat. Vándorbotot vettek kezükbe és neki indultak a bizonytalan hányattatásnak, csak hogy erkölcsi, ideális igényeiket kielégíthessék. Ekkora ereje van az erkölcsi érületnek, ily hatalmas az érzés, a kedély és az akarat működésének ereje, a hol az eszmények, az erkölcsi fogalmak székelnék és érvényesülnek.

Minél civilizáltabb egy nemzet, annál finomabb erkölcsi érzékei vannak. Az elnyomott, az elmaradott népekben sokkal inkább az érzéki élet, az érzéki igények lépnek előtérbe. Erkölcsi érzékük pedig lassankint kipusztul. A rabszolgákról maradt fenn a feljegyzés, hogy azok tisztán érzéki vágyaik kielégítésének élnek, miként az állatok. Miután erkölcsi érzékük kihalt, az állatoktól nem is igen különböznek. Észszerint a rabszolga képes volt minden aljaságra.

A kereszténység magasabb életelezőket, ideálisabb feladatokat hozott az emberiség körébe. Azzal a tanításával, hogy a földi élet nem cél, s ez csak ideiglenes átmeneti állapot, hanem az égi háza elérése a főcél, az érzéki vágyakat teljesen háttérbe szorította és eszményekért lelkesítette az embereket. Ezen eszményekért, ezen eszményi czélokért való lelkesedésnek megragadó példáit nyújtják a keresztény mártírok és hitvallók, akik készek voltak lemondani az élet minden örömeiről, hogy csak azon eszményi, tiszta vallási gyakorlatoknak élhessenek. Készek voltak a cirikusok vadállatai elé dobni magukat, de vallási meggyőződésüket fel nem áldozták, eszményi czéljaikról le nem mondtak.

Persze az emberi gyarlóság még ezen magas eszményi czélok iránti törekvésben is tévutakra vitt

egyesekeket. Így keletkeztek azok a rajongó szekták, melyek önmagukon a legembertelenebb kínzásokat vitték véghez, hogy csak érzéki vágyaikat elfojtva, eszményi czéljaikat követhessék. Így keletkeztek némely szigorú szerzetes rendek is, melyek a folytonos koplalásban, álmatlan ágyban, imádsággal töltött virrasztásokban, korbácsolásokban borzasztó önkínzásokban, keresték a „virtust” és így a test teljes leigázásával akartak érdemeket szerezni az örök élet boldogságára. Ezekből a beteges erkölcsi fogalmakból azonban az emberiség lassanként kibontakozott és inkább a test és lélek igényeinek összehangzatos kielégítését tartja a legtökéletesebb életnek. Miként Petőfi oly remekül kifejezi:

„És nem úgy részünk-e a test, mint a lélek?
Egyenlően kedvezünk kell mind a kettőnek.”

Azonban mindig vigyázni kell úgy az egyeseknek, mint az országoknak, az egyesek összességének a nemzeteknek, hogy ezt az összhangot, a szellemi és érzéki igények kielégítésének ezen harmoniáját fentartsuk. Mert ez néha megbomlik.

Így tagadhatatlan, hogy például nálunk Magyarországon az eszményi czélok kultusza, az erkölcsi érzés ereje újabban mindinkább hanyatlott és inkább az anyagi érdekek hajhászása kezdett előlérbe nyomulni. A földi javak utáni mohó vágy, fényűzés, pazarlás, dologtalan élet sivár és viszatasztító tünetei mindinkább jelentkeznek nálunk. A haszonlesés lett mozgatója legtöbb ember egyéni törekvésének. Pedig tudjuk, hogy a spártai erkölcsök is csak addig virágoztak a míg a spártaiak megelégedtek barna levesükkel, barna kenyérükkel.

Rómában pedig akkor volt a legnagyobb az erkölcstelenség, akkor volt legnagyobb a korrupció, a mikor legnagyobb volt a fényűzés, a dúlakodás. Nagyon természetes, ha az összhang megzavartatik az eszményi és érzéki czélokra való törekvésben vagy a rajongó töboly vesz erőt az embereken, vagy felébred bennünk az állat és pedig a ragadozó állat.

Éper azért ne csak mindig anyagi dolgokkal foglalkozunk, melyek hasznát hajtók, hanem vesünk le néha az anyagi élet gondjait és engedjünk lelkünknek szárnyalást az eszmények magasabb régióiba is. Itt ebben a magasabb légkörben, a lélek ezen alpesi levegőjén frissítsük fel elménket, kedélyünknek, akaratunknak erőforrásait. Minden nagy tett csak ideális emberek vitték véghez, csak az eszményeknek, erkölcsi czélokban élő emberek lettek az emberiség jövevői. Eszményi czélok nélkül hitvány, tengő életet él az ember és máról holnapra eldegél, de továbbra nem lát.

Főként hódoljunk nemzetünk eszményi czéljai-

nak, mint a milyen magasztos eszmény a haza függetlensége, önállósága és magyar nemzetünk dicsősége, örökké fennmaradásának gondolata. Szenteljünk ünnepeket ezeknek az eszméknek, terjesszük azok kultuszát, kik ezekért az eszményekért nemcsak élni, hanem szenvedni, nélkülözni és meghalni tudtak.

R.

Kossuth-ünnepély Kovásznán.

Kovászna, szept. 20.

Kossuth Lajos születésének 100-ik évfordulója alkalmából Kovászna közönsége is fényes ünnepséget tartott. E hó 20-án lobogódiszt öltött a község, s a templomtól fel a piacra, s a Kaszinó felé vező út mentén zöld galyak gyönyörködtették a szemet. Este 7 órakor a lakosság nagy része, különösen a piaciak fényesen kivilágították ablakaikat. Majd a jeladó taraczklovés jelzése mellett ünnepélyes körmenet vette kezdetét, a polgári zenekar közreműködésével; több száz főnyi ember vett részt azon. A piacon Csia György elnök buzdító szavakkal hívta fel a közönséget az ünnepély megtartására, melynek programját a falragaszok már előre hirdették.

21-én reggel mozsáruvgy dörgése jelezte, hogy következik az ünnepély második része. 10 óra után már tömve volt a nagy templom ünnepi közönséggel. Fölvonultak: az isk. gyermekek zászlókkal, tanítóik vezetése alatt; a hivatali karok; az ipartestület zászló alatt; az előjáróság, nemzeti szín karkötős rendfentartó csapatnak az élén; a csendőrség stb. stb. A férfiak által elzengett Kossuth-Hymnus akkordjai után Ignác László ev. ref. lelkész lépett a szószékre. Hazafias és a szónoklat magasztán álló beszéde maradandó benyomást hagyott a hallgatóság keblében. Az ünnepélyes isteni tisztelet alatt a férfiak a szózatot énekelte. Templomozás végén pedig az ünnepi közönség az orgona kísérete mellett a Hymnuszt fehallva zengette el.

Délután 2 órakor az ünnepi közönség taraczklovés és a polgári zenekar harsogása mellett a Kaszinó előtti térre vonult fel, hol az ünnepély 3-ik része tartott meg ezeret meghaladó hallgatóság jelenlétében, a következő programmal: Hymnus, a polgári zenekartól. „Ima”, tartotta Mirtse Ferenc segédlelkész. „Kossuth Hymnus”, a férfiak által. Szavalt, Csizsár Róza. „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos”, előadta a cigány zenekar. „Ünnepi beszéd” Morvai Endrétől. „Kitárom reszkető karom”, énekelte

a férfiak. Szavalt: Ignác László. „Szózat”, előadta a férfiak. „Elnöki zárszó”: tartotta Csia György. „Kossuth nóták”-at játszott a polgári zenekar. „Induló”, a cigány zenekartól. S ezzel a szép ünnepély véget ért. Nagy elismerés illeti a derék rendező-bizottságot úgy a szép műsor összeállításáért, mint a szép ünnepély rendezéséért, melyet semmi körülmény sem zavart meg, a mi embertől jöhetett volna. Nem késünk e helyen különösen kiemelni a délutáni ünnepség szereplői közül: Morvai Endre szolgabírót igen hazafias, szónoki hűvvel, messzehatón hangon előadott ünnepi beszédéért; Ignác László ev. ref. lelkészt gyönyörű szavallatáért, mely szintén magával ragadta a nagyszámú közönséget; Mirtse Ferenc segédlelkészt pedig az ihlettségtől áthatva elmondott szép „Ima”-ért, mely számok, mint azt mindenki elismeri, az ünnepély kimagasló pontjai valának. A többi szereplők is jól megoldották nehéz szerepüket.

—S—S.

IRODALOM.

A legnagyobb magyar újság, a mely nemcsak terjedelemre, de belső értékre is első a hírlapok sorában, az „Egyetértés” a közelmúlt napokban új palotába költözött. Itt készült már a nagy nemzeti ünnepre az a fényes Kossuth-szám, a mely nemcsak a nagy közönség körében, de a sajtóban is méltó feltűnést keltett. Ennek a legrégibb magyar hírlapnak ismert tradíciói mellett is csak az a nagy és előkelő publicista-gárda írhatta meg ezt a kiváló lapot, a mely az „Egyetértés”-t a legjobb magyar lappá tette. Az újság főszerkesztője Fenyő Sándor, szépirodalmi főmunkatársa Bötvös Károly, ezkkirói: Szatmári Mór, Mezei Ernő, dr. Papp Dániel, Kálnoki Izidor. Melléük a zsurnalisztika legkitűnőbb tagjai sorakoztak az „Egyetértés” táborához. Karácsonyra a kitűnően szerkesztett újság páratlan érdekességgel és nagy értékű megjelentésben részesíti előfizetőit, az újonnan belépő előfizetőknek pedig (a kik legalább egy negyed évre előfizetnek) már most nagy becsű ajándékot küld teljesen ingyen. Kossuth Lajosnak legjobb, leghívebb arcképe ez az ajándék, majdnem életnagyságban, elegáns kartonlapon. A gyönyörű képet művészi kivitelben Norelli Tamás metszette fába, s a Franklin-társulat nyomdájára sokszorosította. Az Egyetértést, a mely mindezek mellett független politikájú, a magyar érdekeket hiven szolgáló, kitűnően szerkesztett újságot ad, a terje-

T Á R G Y A.

Wesselényi emlékezete.

Kézdivásárhely város képviselőtestületének szept. 18-án tartott diákközpályulésán elmondotta: Dr. Török Andor polgármester.

Szilágyvármegye székvárosában, Zilahon, ma ünnepet ül Magyarország. Azon a földön, a hol a régi Erdélyország és Magyarország története összeért és egybeolvadt, ma leplezik le szobrát annak a férfúnak, a kinek legtöbb része van abban, hogy a két testvér ország egy magyar hazává olvadt össze; ez a férfiú Dr. Wesselényi Miklós, „a nagy Wesselényi.”

Az elmúlt XIX. század nagy politikai és közéleti küzdelmeinek, melyek a magyar nemzetet teljesen átalakították, s melyeknek a mai modern Magyarországot köszönhetjük, leghatalmasabb kifejezést Wesselényi Miklós adott, az újszori magyar történelemnek az ő neve a nagy nevek fényes sorozatában is egyik legfényesebb csillaga.

Wesselényi a múlt század első felében a nagy francia forradalom eszmái által felkeltett, nagy költőink és államférfiaink hatása alatt nemzeti jellegű magyar törekvéseknek volt vezérfőfia, azoknak a törekvéseknek és eszméknek, melyek a halhatatlan 1848–49-iki eseményeket szülték. Az igaz magyar hazafiak mintaképe volt ő, a kit, mint a klasszikus ókor örökmélték jellemeit, meggyőződésében, szent törekvésében, nem rendített meg sem

a nagy küzdőknek oly sokszor kijáró töviskorona, sem a hatalmasok eszabító ajánlatai, — sem börtön, sem üldöztetés, sem tör, sem a hatalom parancsszava avagy kedvezése.

Lelkétben hő, tette őriás, mint ideáljaink személyesítője, — így állott Wesselényi nemzete szeméi előtt több, mint 30 éven keresztül, attól a jelenettől kezdve, midőn, mint 13 éves gyermek, Szatmármegye gyűlésén, atya oldalán jelenlővén, midőn a királyi biztos édesatyját el akarta fogatni, a 13 éves fiú kirántott karddal ugrott atya teste elé, oda kiáltotta a meglepett királyi biztosnak, hogy a ki atyjához mer nyulni, tüstánt keresztül szurja. A milyennek jelentkezett itt ez a gyermek, olyannak mutatta magát, mint férfiú.

Az 1825., 27., 31., 32., 33., 39., 40-iki országgyűléseken ő az ellenzék vezére, nevét ünnepi Erdély és Magyarország, mint a magyar nemzeti jogok és a haladás eszméinek bátor szószóját. Midőn pedig az országgyűléseket feloszlattja a kormány önkénye, átteszi tevékenységét a megyegyűlésekbe, s mint „vándor patrióta”, a mint nevezték, szervezi a nemzeti ellenállást a törvényhatóságok közgyűlésein s a társadalomban.

Börtönbe vetik, de a mint megszabadul, ismét folytatja munkáját ott, a hol elhagyta és a mi egész életét jellemezte, emberszeretetéről és önfeláldozásáról fényes tanúságot tesz a 38-iki budapesti nagy árvízkor, midőn életveszélyeztetéssel menti meg az árvíz szerencsétlenek csónakán. Nem állították azt sem, hogy orgyilkost fogadjanak ellene és kitűnő vívókkal hívtakak párbajra, csak hogy eltehessek láb alól. De a gondviselés akaratának úgy tetszett,

hogy a párbajban Wesselényi fegyverétől essék el az, a ki gyilkos fegyverét a nemzet vezérére merte emelni. Végre mégis legyőzte őt Bécs, mert hiszen az erőszaknak nincs lehetetlensége: felségsértési pőrt indítottak ellene és 18 esztendői börtönre ítélték el. Ezzel leszorították a történelem színpadáról, működését nem folytathatta többé. De a magyarok istene megóvta e hazát attól, hogy szent ügye védelmező nélkül maradjon, és éppen akkor, midőn Wesselényi erős kezéből kicsavarta az önkény a nemzeti jogok zászlóját, teremtett Isten egy másik magyart, egy fiatal embert, a ki kezébe vehette az árván maradó lobogót és diadalra vitte azt nemsokára: Kossuth Lajost.

— És Wesselényi, a kit a börtön szenvedései bánárá tettek és szemvilágától fosztottak meg, még megérthette elveinek győzedelmét. A gondviselés megadta neki érne, hogy a miért egész életében harcolt, valóságga lett: diadalmas lett a nemzeti nyelv és akarat, ledőltek a válaszfalak, melyek a magyar nemest a magyar jobbágytól elválasztották, egyesült Erdély és Magyarország egy, egységes nemzet és hazává.

— És Wesselényi történeti szereplésének zárójelentül azt rendelte a mindenható, hogy midőn az 1848-iki utolsó erdélyi országgyűlésen Kolozsvárt az elaggott, bēna, vak Wesselényi gyújtó szavának hatása alatt Erdély rendei, magyarok, székelyek, szászok és oláhok egyhangulag kimondották Erdély egyesítését Magyarországgal, — ő világtalan, könyves szemű a nemzeti lobogóba tometve, a Szabadság, Egyenlőség, Testvériség szent Istenének nevében megáldhatta az unió zászlóját.

delemlre a legnagyobbat az egész országban, — negyedévre öt forint, egy hónapra egy forint nyolczvan krajczár. Az előfizetések, — legezelszerűben postautalványon, — az Egyetértés kiadóhivatalába küldendők, az új pompás újságházba: IV. Várnegy-uteza 11.

Felhívás előfizetésre. Mélyen tisztelt közönség! Tavaly husvára kiadott verses bohém-regényem, a „Didó” most jelent meg második kiadásban.

Terjedelme 200 nyolczadrétű lap, nyomása tiszta, papírja vastag, erős chamois-papíros. Tóth István kiváló szobrászunk négy szép szoborképét ehhez a kiadáshoz is mellékeltem.

Előfizetési ára fűzve 1 K., elegáns magyar stílusú diszkötésben, aranyfémekkel, tokban 3 K. Ajándékkönyvnek nagyon alkalmas.

Régibb könyveim közül (a „Didó”-éhoz hasonló formában és papíron) a következők kaphatók még:

Új versek. (1893—1897.) Negyedik kiadás. 128 nyolczadrétű lap fűzve. Ára 50 krajczár.

Tartalmából fölemlitem: A kézesók. A farkas halála (De Vignytől), a Fazekas őrmester és a narancs cizmüek.

Válogatott Versek (1884—1892—1897.) 288 nyolczadrétű lap. Ára 2 korona, ajándékoknak alkalmas diszkötésben 5 korona. Szavalni való hazafias, szerelmi és elbeszélés-költevények nagy számmal vannak benne.

Szíves gyűjtőknek 10 előfizető után tisztelet-példánnyal szolgálok.

Tisztelettel:

Zempléni Árpád.

NAPI HIREK.

— **Kinevezések.** A király nagyszabeni kir. pénzügyigazgatóvá kinevezte Linz Károly p. ü. tanácsost, kir. tanácsosi ezimadományozásával, — a vallás- és közoktatásügyi miniszter pedig dr. Gyulai Farkas, kolozsvári tud. egyetemi könyvtár őrt a VII. fiz. osztály 3-ik fokozatába.

— **A király — a Rudolf-kórháznak.** Ő Felsége aug. 17-én Ischlben kelt legmagasabb elhatározásával Szentkereszt Stephán bárónő korábban beadott kérésére, elrendelni méltóztatott, hogy a

kézdivásárhelyi és vidéki Rudolf-kórház, a XXIII. magyar királyi sorsjáték remélhető tiszta jövedelemnek egytizenegyed részében részesíttessék.

— **A belga királyné meghalt.** Stephánia özvegytrónörökösne anyja a rég beteg Mária Henriette belga királyné, Spaaban 66 éves korában meghalt. A királyné, Magyarország utolsó nádorának néhai József főhercegnek volt a leánya s II. Lipót belga király 1853. augusztus 23-án vette feleségül s e házasságból három leány és egy fiu származott. Életének szívizélhűdés vetett véget.

— **Athelyezés.** Tunyogi Csapó Endre, a torjai róm. kath. hitközség jeles tehetségű segédlelkésze hasonló minőségben áthelyezett Nagyszabénba, a belvárosi plebániához.

— **Az érdem jutalmazása.** Hassák Vidort, a kézdivásárhely-kantui róm. kath. főgymnasium igazgatóját, kinek a főgymnasium kifejlesztésében elévülhetetlen érdemei vannak, két oldalról is szép kitüntetés érte. A magyarországi minoritarend kormánytanácsossá választotta; ezzel egyik rendi méltóságra emeltetett. A másik kitüntetés az erdélyi róm. kath. status igazgató tanácsa részéről érte. Azon alkalomból ugyanis, hogy a nyári szünidőn az igazgató súlyos operációt állott ki s magát hosszas ideig kellett, hogy gyógykezeltesse a kolozsvári klinikán, a felmerült gyógykezelési költségek egy részének megtérítése képen kétszáz koronát utalványozott az igazgatótanács, méltányolva: ohajtva ezzel is azt a lelkes tevékenységet, melyet Hassák igazgató főgymnasiumunknak teljessé fejlesztése körül évek óta kifejtett. Tisztelet adassék mindkét hatóságunk, melyek ilyen szépen méltányolják a szerény, de lelkes tanügyi munkás érdemeit!

— **Esküvő.** Ifj. Tóth Dániel, budapesti fegyvergyári műszaki rajzoló, kézdivásárhelyi ifj. Tóth Dániel volt szeszgyáros és Benkő Amália fia, szept. 22-én tartotta esküvőjét Kézdivásárhelyen, Piblinger Vince városi végrehajtó Vilma nevű kedves leányával. Kísérje szerencse frigyüket.

— **Halálozás.** Kézdivásárhelyi Szűcs Dániel, nyugalmazott m. kir. honvéd őrnagy, az 1848—49-iki szabadságharcban honvéd főhadnagy, éveken át Kézdivásárhely város egyik buzgó tisztviselője folyó hó 23-án, 76 éves korában váratlanul elhunyt. A derék öreg ur gyógyíthatatlan betegségben szenvedett s mivel a jöttevő halál kösött őt nagy szenvedéseitől megváltani, önkézzel vetett végett áldásos életének: revolvérrel szíven lötte magát, tengernyi bánatot hagyva hátra szerető családjának. A boldogultban Zsigmond Ferencz vasuti állomásunk derék főnöke, apósát gyászolja. Temetése szeptember 25-én délután 3 órakor lesz. Béke legyen poraival.

rolván a város egy telkét, az „Ezeres-kertet,” az polgári birtokul Wesselényinek ajándékozta, nevére iratta és küldöttséggel kézbesítette neki a tulajdonjogi okmányokat, meghíván őt városunkba. Wesselényi az ajándékot a városnak ajándékozta vissza, azzal az ígérettel, hogy arra egy városi kaszinót fog építtetni a nemzeti közszellem s mivelődés ápolására. Sajnos, ez nem teljesülhetett, mert a kormány, mely félt ily hazafias és társadalmi egyeteket alakulásától, meggátolta azt, de azért a Wesselényi kezdeményezése, a kaszinó 1842-ben közönségünk erejével mégis létrejött. Azonban semmi tiltó rendszabály nem volt képes megakadályozni városunk közönségét abban, hogy Wesselényi nagy nevét, eszméit szívében meleg szeretettel és kegyelettel mind a mai napig megőrizze.

Ez érzelmektől eltelve terjesztem elő a tekintetes diszközgyűlésnek a következő javaslatot:

Monja ki a közgyűlés, hogy „Kézdivásárhely város közönsége kegyelettel és tisztelettel emlékezik meg a mai napon Wesselényi Miklós báró, a haza nagy fiának Kézdivásárhely volt diszpolgárának és jöltevéjének érdemeiről; tiszteletének kifejezésül érdemeit örökemlékezetnek okáért jegyzőkönyvében megörökíti és a hatálykai utczát, mely a Wesselényinek a város által polgári birtokul adott „Ezeres kert” mellett fekszik, nevére „Wesselényi utczának” nevezi el, szülővárosát, a mai ünneplő Zilah a Wesselényi szobor leleplezés rendező bizottságát és Baró Wesselényi Miklós, Szilágyvármegye főispánja, mint a nagy férfiu fiát üdvözlöte mellett ezen határozatról értesíti.

— **Az októberi esküdtek.** A kézdivásárhelyi kir. törvényszéknél októberben tartandó esküdtszéki tárgyalásokhoz a következők sorsoltattak ki: 1. Br. Apor János Altorja. 2. Barabás Jenő s-szentgyörgy. 3. Bogdán Emil Kőröspatak. 4. Beldy Tivadar, Bodola. 5. Dr. Bodor Ferencz, Kézdivásárhely. 6. Bajkó Lajos Papolez. 7. Bertalan András Almás. 8. Dénes József Lemhény. 9. Dálnoki Károly Sepsiszentgyörgy. 10. Forró Albert Márkosfalva. 11. Farkas Ignác Bereczk. 12. Gyulai Elek Karatna. 13. Ince Gergely S-Martonos. 14. Kőncei György Karatna. 15. Kovács Károly ügyv. Dálnok. 16. Kádár János Lemhény. 17. Kónya Gábor Nagyborosnyó. 18. Kovásznai József Angyalos. 19. Losonezi András Réty. 20. Maksai Mózes Maksa. 21. Molnár Lajos Alcsernáton. 22. Nagy Sándor Márkosfalva. 23. Nagy Ede Ilyefalva. 24. Nagy Lajos Aldoboly. 25. Orbai Mátyás Szentlélek. 26. Potsa Gyula Peselnek. 27. Pál Lajos Bikfalva. 28. Salamon Antal Réty. 29. Dr. Török Andor Kézdivásárhely. 30. Turóczy Kálmán Dálnok, rendes tagok. 1. Demes Mihály Zátola. 2. Csoma Imre Gelence. 3. Dobál Lajos. 4. Dávid Antal. 5. Csizsár Pál. 6. Gyárfás Károly. 7. Sükös Károly. 8. Szűcs János ker. 9. Tuzson György. 10. Ifj. Török Samu sörgyáros Kézdivásárhely.

— **Papválasztás Kolozsvárt.** A Szász Gerő nyugalomba vonulásával megüresedett magyar utczai ev. ref. papi állást f. hó 21-én töltötték be választás után a kolozsvári ev. ref. hívek. A beadott 669 szavazatból Molnár Lőrincz ottani nagy utczai ev. ref. pap 264, Irsay József ördögkereszturi pap 396, szavazatot kapott s így Irsay József lett a Szász Gerő utódja.

— **„Székely-forrás” új elnevezés** alatt ismét forgalomba került a kézdivásárhelyi korábban „Vénus”-nak nevezett szénsavdús ásványvíz. Új bérleje: Csics Odón, m. kir. nyugdíjazott honvéd százados, mindent elkövet a kitűnő ásványvíz kiogástalan kezelése s kiszolgálása érdekében. Egyebekben utalunk lapunk hirdetésére.

— **Névmagyarosítás.** Lővi Dávid nagyborosnyói lakos a maga és Aranka, Emma, Ibolyka és Albert gyermekei nevét belügyminiszteri engedéllyel „Lantos”-ra változtatta át.

— **Munkás kerestetik.** A m. kir. földmivélsügyi minisztérium mezőgazdasági munkás ügyek osztályának folyó évi szeptember hó 9-én 277. szám alatt kelt kimutatása szerint Magyarország különböző vidékeiről esőplőgéphez és földmunkához 900-at meghaladó munkás kerestetik. Azon munkások, kik biztos keresethez ohajtanak jutni, jelentkezzenek személyesen vagy írásban Dr. Bochkor Oszkár vármegyei aljegyző törvényhatósági munkásközvetítőnél, ki a szerződötést eszközölni fogja. Sepsiszentgyörgyön, 1902. évi szeptember hó 20-án. Dr. Bochkor Oszkár, törvh. munkásközvetítő.

— **A Pesti Hirlapnaptára** az eddiginél diszegebb kiállításban, jobb képekkel és a legváltozatosabb tartalommal jelenik meg d. ezemberben, mint a Pesti Hirlap előfizetőinek karácsonyi ajándéka. Amt azért ajánlunk t. olvasóink figyelmébe, mert az új előfizetők csak úgy kaphatják meg a Pesti Hirlap ajándék-naptárát, ha már októbertől kezdve előfizetnek. A naptár pedig azért becsesebb minden egyéb könyvajándéknál, mert egész éven át hasznát lehet venni; szépirodalmi része nagy irodalmi becsesé fog birni, azonkívül számos közérdekű cikket fog tartalmazni. Van a Pesti Hirlapnak kedvezménye is előfizetői részére s ez a Divat Szalon című szép kiállítás, praktikusan szerkesztett divat-közlöny, melyet a Pesti Hirlap előfizetői negyedévi 2 korona csakély díjért rendelhetnek meg. A Pesti Hirlap ma a legfüggetlenebb és legszókimondóbb újság, a mely nem áll egyetlen párt szolgálatában sem, mint a többi napilapok. Ugy politikai, mint szépirodalmi munkatársai a legkiválóbb publicistai és irodalmi erők, kiknek sorából legyen elég kiemelnünk a következőket: Mikszáth Kálmán, Tóth Béla, Kozma Andor, Bede Jób, Kóbor Tamás, dr. Vázsonyi Vilmos, dr. Mathlekovits Sándor, Busbach Péter, Murai Károly, gr. Vay Sándor, Tömörkény István, Homok (Cserzy Mihály), B. Jósika Kálmán, Kézdí Kovács László, Egó, Lux Törk Szentmiklósi Gyula, Szabóné Nogáll Janka, Abonyi Árpád, Zempléni Árpád, stb. Bár a Pesti Hirlap naponként a legnagyobb terjedelemben jelenik meg (mindennap 20—24, vasárnapokon és ünnepeken 36—40 oldal), előfizetési ára mégis csak 7 K. negyedévre s a Divat Szalonnal együtt 9 K. mely a kiadóhivatalhoz (Budapest, V., Váci-körut 78.) küldendő.

Hirdetések.

Hirdetés.

Kézdivásárhely főterének nyugoti oldalán fekvő **vas- és fűszer üzletem** készletét tömegesen, jutányos árban óhajtom eladni; valamint az üzlethelyiséget több évre bérbe kiadni. Értekezni lehet velem bármikor.

Id. Jancsó Mózes,
kereskedő.

(172. 3—8.)

A kézdipolyáni „Venus” nevezet alatt utóbb a forgalomból elmaradt ásványviz

„Székely forrás”

nevezet alatt hozatott ujabbanforgalomba, melynek kizárólagos raktára nálam van. Különben kapható minden jobb fűszerkereskedésben.

Kovács Sándor.

Sz. 706—902. végül.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kézdívasárhelyi kir. járásbíró 1902. évi. V. 356. sz. végzése következtében Dr. Szaecvay Gyula ügyvéd által képviselt Bitai Antalnak javára lemhényi Bálint Gyula s társa ellen 100 K. s jár. erejéig 1901. évi szept. 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 1592 K. becsült következő ingóságok, u. m.: Mátyás Pálnál, abona, széna, 2 csikó, Bálint Gyulánál, csikó és tehénborjú, Ráthi Gergelyné, széna osztováta, ágynemű, szekér, gabona, különvő 440 fot, 962 kor.-ból álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kézdívasárhelyi kir. járásbíró 1902-ik évi V. 356. számú végzése folytán 100 K. tőkekövetelés, ennek 1900. évi január hó 1. napjától járó 5% kamatai, és eddig összesen 83 kor. 65 fillérben bírósággal már megállapított költség erejéig Lemhénya község házában leendő foganatosítása céljából határidőül 1902. évi szeptember hó 30-ik napjának délutáni 2 órája kitűztetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzés-

sel hivatnak meg, hogy érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adni.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt közzétételét követő naptól számítatik.

Kelt Kézdí-Vásárhely, 1902. évi szeptember hó 8. napján.

(180 I—1)

Kakutsi Ádám,
kir. bírósági végrehajtó

Feltűnő olcsó árak!

Tartós, szép munka!

Van szerencsém a mélyen tisztelt nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy a helyi piacon már több év óta fennálló

butorraktáramat

a közönség kényelmére ujabban egy

Kárpitos műhelylyel

bővíttem ki.

Kárpitos műhelyemben készítették saját felügye-
tem alatt mindennemű új ebéd- és
heverő-diványokat, garnitúrákat, matra-
czokat, foteleket, diványpárnákat, stb.
szóval minden e szakba vágó mun-
kákat, ugyancsak elvállalom bármi-
lyen rongálódott diványok, fotelek, stb.
újra tömését vagy behuzását, melyek-
et olcsó és jutányos árak mellett
teljesen újjá alakítok át.

Butorraktáramban pedig mindig kész-
letben tartok ebéd-
és szalon berendezéseket, ruha-, mosdó-,
éjjeli- és éjszakai nyitogat márványtal
és anélkül, garnitúrákat, sodrony be-
téteteket, ágyakat, matraczokat, hajli-
tott és préselt ületű székeket, fűg-
göny tartókat, gyerekkoosikat, stb.
stb., melyeket szintén olcsó és jutá-
nyos áron becsátok a n. é közönség
szíves rendelkezésére.

Célom és főtörekvésem mindig az lévén, hogy még a legké-
nyesebb igényeket is megelégedésre méltóan elégítsem ki, ez
ujabb áldozatommal is egy kiváló szolgálatot kívánok tenni a
n. é. közönségnek.

Midőn ezt szíves tudomására hozom, egyúttal eddigi pártfogásukat köszönöm
s kérem butorraktáram minél tömegesebb látogatását.

Kézdívasárhely, 1902. szeptember hó.

Ifj. Jancsó Mózes,

butorraktáros.

Ny. ifj. Jancsó M.-nél Kézdí-Vásárhelyt.

Clayton & Shuttleworth
mezőgazdasági gépgyárosok Budapest Váci-körút 63. sz.
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

Locomobil és gőzeséplőgép-készletek 20, egész 12 lóerőig.
továbbá járgány-éséplőgépek, lőhőre-éséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és
aratógépek, szénagyújtók, boronák.

Columbia-Drill
legjobb sorvetőgépek,
szekavágók, répvágók,
kukorica-morssók,
darálók, őrlő-malmok,
egyetemes acél-ekék.

2- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Résletes árjegyzék kiad-
natra ingyen és bérmentve
küldetnek.

Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb
locomobil- és cséplőgép-gyára.

(43. 14—18)

Hirdetések olcsó áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.